

امام موسی کاظم (ع)

میلاذ مسعود امام موسی کاظم (ع) در سال 128 هجری قمری ...

میلاذ مسعود امام موسی کاظم (ع) در سال 128 هجری قمری

امام موسی کاظم (ع) در هفتم صفر سال 128 هجری قمری در ابوا (محلای میان مکه و مدینه) دیده به جهان گشود و با نور خود جهان هستی را روشن کرد.

پدرش امام جعفر صادق (ع) امام ششم شیعیان، و مادرش حمیده بربریه، معروف به حمیده مصفاة است.

امام موسی بن جعفر (ع) ملقب به کاظم، صابر، صالح، امین و عبد صالح است و کنیه شریف او، ابوابراهیم، ابوالحسن و ابوعلی است که در میان محدثان به ابوالحسن اول معروف است.

امام کاظم (ع) در مکتب علمی و معنوی پدرش امام جعفر صادق (ع) پرورش یافت و در میان علویان که نخبگان امت اسلام و پاک‌ترین ریشه‌های انسانی بودند، به بزرگی و شرافت نایل آمد. به طوری که پس از شهادت پدرش امام جعفر صادق (ع) در شوال 148 قمری، به مقام عظامی ولایت و امامت رسید و اکثر یاران و اصحاب پدرش به امامتش اقرار و اعتراف کردند.

امام کاظم (ع) در عصر حکومت مروان بن محمد اموی (معروف به مروان حمار) که آخرین خلیفه امویان بود، به دنیا آمد و در مدت عمر شریف خویش، علاوه بر حکومت مروان بن محمد اموی، حکومت ستم‌گرانه پنج تن از عباسیان (یعنی: سفاح، منصور، مهدی، هادی و هارون) را تحمل کرد.

آن حضرت چند بار در عصر مهدی، هادی و هارون از مدینه به بغداد فراخوانده شد و مورد آزار و شکنجه‌های حکومتی قرار گرفت. امام موسی کاظم (ع) در 20 سالگی به امامت رسید. مدت امامت آن حضرت، 35 سال بود و امامت آن حضرت مصادف بود با خلافت و حکومت‌های پی‌درپی منصور، مهدی، هادی و هارون الرشید.

آن حضرت جمعاً به مدت 14 سال، به روایتی 7 سال و به روایت دیگر 4 سال از عمر شریف خود را در زندان‌های عباسیان گذراند. سرانجام در 55 سالگی، در بیست و پنجم رجب سال 183 قمری در زندان سندی بن شاهک در بغداد، به دستور هارون مسموم گردید و بر اثر این مسمومیت به شهادت نایل آمد.

بدن شریف آن حضرت را پس از شهادت، از زندان بیرون آورده و در مقابر قریش در حوالی بغداد، که هم اکنون معروف به کاظمین است، دفن نمودند.